

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci **žalobkyně: KEBEK s.r.o.**, se sídlem Pražská 5382, Chomutov, zast. doc. JUDr. Milanem Kindlem, CSc., advokátem se sídlem Blatenská 3218/83, Chomutov, adresa pro doručování: 28. října 3649, Chomutov, proti **žalovanému: Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, proti rozhodnutí Celního ředitelství Praha ze dne 16. 2. 2012, č. j. 3467/2012-170100-21, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 3. 2014, č. j. 45 Af 12/2012 – 61,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) ze dne 13. 3. 2014, kterým krajský soud zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí Celního ředitelství Praha ze dne 16. 2. 2012, č. j. 3467/2012-170100-21. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutím (platebním výměrům) Celního úřadu Praha D5 ze dne 1. 8. 2011, č. j. 17926 – 2/11 – 177600 – 021, č. j. 17926 – 3/11 – 177600-021, č. j. 17926 – 4/11 – 177600 – 021 a č. j. 17926 – 5/11 – 177600 – 021, kterými bylo vyměřeno stěžovatelce dle čl. 217 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění pozdějších předpisů a podle článku 1 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 723/2011, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 91/2009 na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházející z Čínské lidové republiky na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie, antidumpingové clo v celkové výši 1 973 506 Kč.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení, mezi které patří i povinnost uhradit soudní poplatek za kasační stížnost, a to ve výši 5 000 Kč podle položky 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

[3] Dle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

[4] Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Dle § 9 odst. 3 citovaného zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[5] Nejvyšší správní soud proto stěžovatelku usnesením ze dne 28. 5. 2014, č. j. 9 Afs 167/2014 – 14, vyzval, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení zmíněného usnesení zaplatila za kasační stížnost soudní poplatek. Stěžovatelka byla rovněž poučena, že nebude-li soudní poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, soud řízení o kasační stížnosti zastaví.

[6] Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno do datové schránky dne 29. 5. 2014, lhůta pro zaplacení soudního poplatku tedy uplynula dne 5. 6. 2014.

[7] Na shora uvedené usnesení týkající se zaplacení soudního poplatku stěžovatelka žádným způsobem nereagovala.

[8] Lze tedy shrnout, že požadovaný soudní poplatek v dané věci – i přes výše uvedenou výzvu – zaplacen nebyl, a proto Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o kasační stížnosti zastavil.

[9] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. června 2014

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu